

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1099/2018
16.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Јована Станојевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу Кв 279/18 од 30.05.2018. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж2 51/18 (2009) од 18.06.2018. године, у седници већа одржаној 16.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Пожаревцу Кв 279/18 од 30.05.2018. године и Вишег суда у Пожаревцу Кж2 51/18 (2009) од 18.06.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Кв 279/18 од 30.05.2018. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА за утврђивање наступања застарелости извршења казне затвора по правноснажној пресуди Основног суда у Пожаревцу К 1310/10 од 09.04.2015. године.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Кж2 51/18 (2009) од 18.06.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног, адв. Јован Станојевић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона – члан 485. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, преиначи другостепену одлуку и утврди да је застарело извршење казне.

Врховни касациони суд је у седницу већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Према наводима захтева, првостепеним и другостепеним решењем је повређен закон јер је погрешно утврђено када је пресуда постала правноснажна, да је првостепени суд закључио да је прекид застарелости наступио достављањем писмена Министарству правде, међутим писана коренсподенција између два државна органа не представља радњу надлежног органа која се предузима ради извршења казне па тиме није ни дошло до прекида застарелости.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, што се тиче застарелости, као законски основ прописана је једино одредба члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у погледу застарелости кривичног гоњења, док насупротив томе, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда одредбе члана 107. КЗ, услед застарелости извршења правноснажно изречене казне затвора, на коју повреду се указује изложеним наводима захтева.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио недозвољен и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић